

Første Mosebok/Genesis/Bereshit

Parashah 4 Vayera (Han viste seg)

[Kapittel 18](#)

[Kapittel 19](#)

[Kapittel 20](#)

[Kapittel 21](#)

[Kapittel 22](#)

Parashah 4 haftarah

[Andre kongebok kapittel 4:1 til 4:37](#)

Parashah 4 brit chadashah

[Lukas kapittel 1:26 til 1:38](#)

[Lukas kapittel 17:26 til 17:37](#)

[Lukas kapittel 24:36 til 24:53](#)

[Romerne kapittel 9:6 til 9:9](#)

[Galaterne 4:21 til 4:31](#)

[Hebreerne 6:13 til 6:20](#)

[Hebreerne kapittel 11:13 til 11:19](#)

[Ja'akåv \(Jakob\) kapittel 2:14 til 2:24](#)

[2. Kefa \(Peter\) kapittel 2:4 til 2:11](#)

Kapittel 18

¹ Så viste YHVH seg for ham ved terebintelunden i Mamre, mens han satt i teltåpningen midt på heteste dagen. ² Han løftet blikket og så, og se, tre menn sto hos ham. Da han så dem, sprang han fra teltåpningen for å møte dem, og han bøyde seg til jorden ³ og sa: «Min Herre, hvis jeg har funnet nåde for dine øyne, så ber jeg Deg, gå ikke videre forbi Din tjener. ⁴ Sett dere ikke imot at det blir satt fram litt vann, så dere kan få vaske føttene deres og hvile dere under treet. ⁵ Jeg vil hente et stykke brød, så dere kan styrke deres hjerter. Etterpå kan dere gå videre, siden dere nå har besøkt deres tjener.» De svarte: «Ja, gjør som du har sagt.»

⁶ Så skyndte Avraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg og gjør klar tre mål fint mel, kna det og lag kaker!» ⁷ Avraham sprang bort til buskapen, tok ut en fin og god kalv og ga den til en ung mann, som skyndte seg å lage den i stand. ⁸ Så tok han smør, melk og kalven som han hadde lagd i stand, og satte alt fram for dem. Og han sto hos dem under treet mens de spiste. ⁹ Så sa de til ham: «Hvor er Sara, din kone?» Han svarte: «Her inne i teltet.» ¹⁰ Da sa Han: «Jeg skal sannelig komme tilbake til deg etter så lang tid det tar for at et nytt menneskeliv skal bli til, og se, Sara din kone, skal da ha en sønn.» Men Sara lyttet fra teltåpningen bak ham. ¹¹ Avraham og Sara var gamle, godt oppe i årene, og Sara hadde det ikke lenger slik kvinner pleier å ha det. ¹² Derfor lo Sara for seg selv og sa: «Skal jeg få en slik lyst etter at jeg er blitt gammel, og når min herre også er blitt gammel?» ¹³ YHVH sa til Avraham: «Hvorfor lo Sara og sa: Skal jeg virkelig føde barn nå når jeg er gammel? ¹⁴ Er noe for vanskelig for YHVH? Etter den fastsatte tiden skal Jeg komme tilbake til dere, etter så lang tid det tar for at et nytt menneskeliv skal bli til, og Sara skal da ha en sønn.» ¹⁵ Men Sara nektet og sa: «Jeg lo ikke.» For hun var redd. Men Han sa: «Jo, du lo.»

¹⁶ Så brøt mennene opp derfra og så i retning av Sedåm, og Avraham gikk med dem for å sende dem av sted. ¹⁷ YHVH sa da: «Skal Jeg skjule for Avraham det Jeg vil gjøre, ¹⁸ siden Avraham sannelig skal bli et stort og mektig folk, og alle folkeslag på jorden skal bli velsignet i ham? ¹⁹ For Jeg har utvalgt ham, for at han skal befale sine barn og sitt hus etter seg at de skal holde seg på YHVHs vei og gjøre rettferdighet og rett, og for at YHVH skal gi Avraham det Han har talt til ham om.»

²⁰ YHVH sa: «Fordi Sedåms og Amårahs klagerop er kraftig, og fordi deres synd er meget stor, ²¹ vil Jeg nå fare ned dit og se om de virkelig har gjort som det lyder i klageropet som har nådd Meg. Og hvis ikke, vil Jeg vite det.» ²² Så vendte mennene seg bort derfra og gikk mot Sedåm, men Avraham sto fortsatt framfor YHVHs ansikt. ²³ Avraham kom nærmere og sa: «Vil Du også utslette den rettferdige sammen med den ugudelige? ²⁴ Om det nå finnes femti rettferdige i byen, vil Du utslette stedet og ikke skåne det, selv om det er femti rettferdige der? ²⁵ Må det være langt fra Deg å gjøre noe slikt som dette, å drepe de rettferdige sammen med de ugudelige, slik at det skulle gå de rettferdige på samme måte som de ugudelige. Må det være langt fra Deg! Hele jordens Dommer, skulle ikke Han dømme rettferdig?» ²⁶ Da sa YHVH: «Hvis Jeg i Sedåm finner femti rettferdige i byen, da skal Jeg skåne hele stedet for deres skyld.»

²⁷ Avraham svarte og sa: «Se, jeg som bare er støv og aske, jeg har tatt meg den frihet å tale til YHVH: ²⁸ Om det nå manglet fem på de femti rettferdige. Vil Du da ødelegge hele byen fordi det manglet fem?» Da sa Han: «Hvis Jeg finner førtifem der, skal Jeg ikke ødelegge den.»

²⁹ Enda en gang talte han til Han og sa: «Om det nå skulle finnes førti der?» Da sa Han: «Jeg skal ikke gjøre det for de førtis skyld.»

³⁰ Da sa han: «Nå må ikke YHVHs vrede opptennes om jeg taler: Om det nå skulle finnes tretti der?» Da sa Han: «Jeg skal ikke gjøre det hvis Jeg finner tretti der.»

³¹ Og han sa: «Se, jeg har tatt meg den frihet å tale til YHVH: Om det nå skulle finnes tjue der?» Da sa Han: «Jeg skal ikke ødelegge den for de tjues skyld.»

³² Da sa han: «Nå må ikke YHVHs vrede opptennes. Jeg vil tale bare én gang til: Om det nå skulle finnes ti der?» Og Han sa: «Jeg skal ikke ødelegge den for de tis skyld.» ³³ Så gikk YHVH bort, straks Han var ferdig med å tale med Avraham, og Avraham vendte tilbake dit han bodde.

[Til toppen](#)

Kapittel 19

¹ De to englene kom nå til Sedåm om kvelden, mens Låt satt i Sedåms port. Da Låt så dem, reiste han seg for å gå dem i møte, og han bøyde seg ned med ansiktet mot jorden. ² Han sa: «Hør, mine herrer, jeg ber dere å ta inn i deres tjeners hus for å overnatte der og vaske føttene deres. Så kan dere stå tidlig opp og dra videre på reisen.» Men de sa: «Nei, vi vil overnatte ute på torget.» ³ Men han nødde dem sterkt, og så tok de inn hos ham og gikk inn i hans hus. Så gjorde han i stand et festmåltid for dem og bakte usyret brød, og de spiste.

⁴ Før de hadde lagt seg, kom mennene fra byen, Sedåms menn, både gamle og unge, hele folket fra alle kanter av byen, og de omringet huset. ⁵ De ropte til Låt og sa til ham: «Hvor er mennene som kom til deg i kveld? Ta dem med ut til oss så vi kan få kjenne dem.» ⁶ Så gikk Låt ut til dem i porten og lukket døren etter seg. ⁷ Han sa: «Jeg ber dere, mine brødre, gjør ikke noe så ondt! ⁸ Se, jeg har to døtre som aldri har hatt samliv med noen mann. La meg føre dem ut til dere, så kan dere gjøre med dem som dere vil. Men gjør bare ikke noe med disse mennene, siden de nå er kommet inn i skyggen av mitt tak.» ⁹ Men de sa: «Hold deg unna!» Så sa de: «Denne fremmede kom for å bo her, og stadig vil han være dommer. Nå skal vi gå verre fram mot deg enn mot dem.» Så trengte de seg voldsomt mot mannen Låt, og de var nær ved å rive ned døren. ¹⁰ Men mennene rakte hendene sine ut og dro Låt inn til seg i huset. Så stengte de døren. ¹¹ Mennene som sto utenfor porten til huset, slo de med blindhet, både store og små, så de ble trette av all famlingen etter å finne døren.

¹² Så sa mennene til Låt: «Har du noen andre her? Svigersønn, dine sønner, dine døtre, hvem du enn måtte ha i byen, ta dem med ut fra dette stedet! ¹³ For vi skal ødelegge dette stedet, for klageropet over dem er blitt så stort for YHVHs ansikt at YHVH har sendt oss for å ødelegge det.» ¹⁴ Så gikk Låt ut og talte med svigersønnene sine, de som skulle gifte seg med hans døtre, og han sa: «Stå opp og dra ut fra dette stedet! For YHVH vil ødelegge byen.» Men for svigersønnene virket det som han spøkte.

¹⁵ Da morgenen grydde, fikk englene Låt til å skynde seg, og de sa: «Bryt opp og ta med deg din kone og dine to døtre som er her, for at du ikke skal bli utslettet av straffen som rammer byen.» ¹⁶ Da han nølte, tok mennene ham og hans kone og hans to døtre i hånden, for YHVV hadde barmhjertighet med ham. Så førte de ham ut og satte ham utenfor byen. ¹⁷ Det skjedde, da de hadde ført dem ut av byen, at Han sa: «Flykt til redning for ditt liv! Se dere ikke tilbake, og stans ikke noe sted på sletten. Flykt til fjellene, for at dere ikke skal bli utslettet.» ¹⁸ Da sa Låt til dem: «Å, nei, min Herre! ¹⁹ Se, Din tjener har funnet nåde for Dine øyne, og Du har vist meg enda større barmhjertighet ved å redde livet mitt. Men jeg kan ikke flykte opp i fjellene, for da kan noe ondt ramme meg så jeg dør. ²⁰ Se, denne byen er nær nok til at jeg kan rømme til den, og det er en liten by. La meg flykte dit – er den ikke liten? – så skal jeg berge livet!»

²¹ Og Han sa til ham: «Se, Jeg har vist deg velvilje også i dette, og Jeg skal ikke ødelegge den byen du har snakket om. ²² Skynd deg å flykte dit! For Jeg kan ikke gjøre noe før du er kommet dit.» Derfor ble denne byen kalt Tsåar.

²³ Solen var kommet opp over jorden da Låt kom inn i Tsåar. ²⁴ Så lot YHVV svovel og ild regne over Sedåm og Amårah, fra YHVV ned fra himmelen. ²⁵ Slik ødela Han disse byene, hele sletten, alle innbyggerne i byene og alt som vokste på marken. ²⁶ Men Låts kone, som fulgte etter ham, så seg tilbake, og hun ble til en saltstøtte.

²⁷ Tidlig om morgenen gikk Avraham til stedet der han hadde stått framfor YHVVs ansikt.

²⁸ Han så mot Sedåm og Amårah og mot hele slettelandet. Og han skuet, og se, røyken steg opp over landet, som røyken fra en smelteovn. ²⁹ Slik skjedde det da Elåhim ødela byene på sletten, at Elåhim husket på Avraham. Han førte Låt ut fra ødeleggelsen da Han ødela byene der Låt hadde bodd.

³⁰ Så dro Låt ut fra Tsåar og slo seg ned i fjellene, og hans to døtre var med ham. For han var redd for å bosette seg i Tsåar, så han og hans to døtre bosatte seg i en hule. ³¹ Den førstefødte sa da til den yngste: «Vår far er gammel, og det finnes ingen mann i landet som kan komme inn til oss, slik det er vanlig overalt på jorden. ³² Kom, la oss skjenke vår far vin, så går vi inn og ligger med ham. På den måten kan vi føre vår fars slekt videre.»

³³ Samme kveld skjenket de sin far vin. Den førstefødte gikk inn og lå med sin far, og han merket verken at hun la seg eller at hun sto opp. ³⁴ Neste dag skjedde det at den førstefødte sa til den yngste: «Se, jeg lå med min far i natt. La oss skjenke ham vin i kveld også, så går du inn og ligger med ham, så vi kan føre vår fars slekt videre.» ³⁵ Så skjenket de sin far vin den kvelden også. Den yngste gikk og la seg hos ham, og han merket verken at hun la seg eller at hun sto opp. ³⁶ På den måten ble begge Låts døtre med barn ved sin far.

³⁷ Den førstefødte fikk en sønn og kalte ham med navnet Måav (av sin far). Han er far til måavittene helt til denne dag. ³⁸ Den yngste fikk også en sønn, og hun kalte ham med navnet Ben-Ammi. Han er far til folket i Ammån helt til denne dag.

[Til toppen](#)

Kapittel 20

¹ Avraham dro videre derfra mot Negev, og han bodde mellom Kadesh og Shor, og oppholdt seg også i Gerar. ² Avraham sa om sin kone Sara: «Hun er min søster.» Avimelekh, kongen i Gerar, sendte noen og hentet Sara. ³ Men Elåhim kom til Avimelekh i en drøm om natten og sa til ham: «Se, du skal dø på grunn av denne kvinnen du har tatt, fordi hun er gift med en mann.» ⁴ Men Avimelekh hadde ikke vært nær henne, og han sa: «Herre, vil Du slå i hjel et rettferdig folk også? ⁵ Har han ikke sagt til meg: Hun er min søster? Og hun, hun sa også selv: Han er min bror. Med uskyldig hjerte og rene hender har jeg gjort dette.» ⁶ Elåhim sa til ham i en drøm: «Ja, Jeg vet at du gjorde dette med uskyldig hjerte. For Jeg holdt deg også tilbake så du ikke skulle synde mot Meg. Derfor lot Jeg deg ikke røre henne. ⁷ Men gi nå mannen hans kone tilbake. For han er en profet, og han skal gå i forbønn for deg, så du skal leve. Men hvis du ikke gir henne tilbake, skal du vite at du sannelig skal dø, både du og alle dine.»

⁸ Så sto Avimelekh tidlig opp om morgenen og kalte til seg alle tjenerne sine. Han fortalte dem alt dette mens de hørte på, og mennene ble svært redde. ⁹ Avimelekh kalte til seg Avraham og sa til ham: «Hva er det du har gjort mot oss? Hvordan har jeg syndet mot deg, siden du har ført denne store synd over meg og mitt rike? Du har gjort alvorlige ting mot meg, som ikke skulle vært gjort.» ¹⁰ Så sa Avimelekh til Avraham: «Hva var det du så for deg da du gjorde dette?» ¹¹ Avraham sa: «Fordi jeg tenkte at det umulig kan finnes Elåhimsfrykt på dette stedet, og de vil slå meg i hjel for min kones skyld. ¹² Dessuten er hun jo også virkelig min søster. Hun er datter av min far, men ikke datter av min mor. Og hun ble min kone. ¹³ Det skjedde da Elåhim lot meg vandre bort fra min fars hus, at jeg sa til henne: Slik må du vise barmhjertighet mot meg: På hvert sted vi kommer til, skal du si om meg: Han er min bror.»

¹⁴ Da tok Avimelekh småfe, storfe og slaver og tjenestepiker og ga dem til Avraham. Han ga også hans kone Sara tilbake til ham. ¹⁵ Avimelekh sa: «Se, mitt land ligger foran deg. Du kan bo der du finner det godt.» ¹⁶ Til Sara sa han: «Se, jeg har gitt din bror tusen sølvpenger. Se, dette er en sonegave for deg framfor alle som er med deg. Slik har du fått full oppreisning. ¹⁷ Så ba Avraham til Elåhim, og Elåhim helbredet Avimelekh, hans kone og hans slavekvinner, så de kunne føde barn. ¹⁸ For YHVH hadde stengt alle morsliv i Avimelekhs hus for Sara, Avrahams kones skyld.

Kapittel 21

¹ YHVH så til Sara, slik Han hadde sagt, og YHVH gjorde for Sara slik Han hadde sagt. ² Sara ble med barn og fødte Avraham en sønn da han var gammel, på den fastsatte tiden Elåhim hadde sagt til ham. ³ Sønnen som ble født ham, han som Sara hadde født ham, kalte Avraham med navnet Jitzchak. ⁴ Avraham omskar sin sønn Jitzchak da han var åtte dager gammel, slik Elåhim hadde befalt ham.

⁵ Avraham var hundre år gammel da hans sønn Jitzchak ble født til ham. ⁶ Sara sa: «Elåhim har gitt meg latter, og enhver som hører dette, kommer til å le sammen med meg.» ⁷ Hun sa også: «Hvem skulle ha fortalt Avraham at Sara kom til å amme barn? For jeg har født ham en sønn da han var gammel.»

⁸ Barnet vokste og ble avvent, og Avraham stelte i stand en stor fest den dagen Jitzchak ble avvent. ⁹ Men Sara så at sønnen som egypterkvinnen Hagar hadde født Avraham, spottet. ¹⁰ Derfor sa hun til Avraham: «Kast ut denne slavekvinnen og hennes sønn! For slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med min sønn, Jitzchak.»

¹¹ Avraham ble svært ulykkelig over dette for sin sønns skyld. ¹² Men Elåhim sa til Avraham: «Vær ikke ulykkelig for guttens skyld eller for din slavekvinnens skyld. I alt Sara har sagt deg, skal du lyde hennes røst. For i Jitzchak skal din slekt bli kalt. ¹³ Men også av slavekvinnens sønn vil Jeg gjøre et folk, for han er din sønn.»

¹⁴ Neste morgen sto Avraham tidlig opp. Han tok brød og en skinnsekk med vann, ga det til Hagar og la det på skulderen hennes. Slik sendte han henne bort sammen med gutten. Da dro hun bort og vandret omkring i ødemarken ved Be'er-Sheva. ¹⁵ Vannet i skinnsekken ble brukt opp, og hun la gutten under en av buskene. ¹⁶ Så gikk hun og satte seg rett overfor ham, på et bueskudds avstand. For hun sa: «Jeg holder ikke ut å se gutten dø.» Hun satt rett overfor ham og gråt høylydt. ¹⁷ Elåhim hørte guttens stemme. Da ropte Elåhims engel til Hagar fra Himmelen og sa til henne: «Hva er det som plager deg, Hagar? Frykt ikke, for Elåhim har hørt guttens røst, der han er. ¹⁸ Stå opp, reis gutten opp og hold ham med hånden din, for Jeg skal gjøre ham til et stort folk.» ¹⁹ Så åpnet Elåhim øynene hennes, og hun så en vannkilde. Hun gikk bort og fylte skinnsekken med vann og ga gutten å drikke.

²⁰ Elåhim var med gutten. Han vokste og bodde i ødemarken og ble bueskytter. ²¹ Han bodde i Paranørkenen, og hans mor tok en kone til ham fra Mitsrajim.

²² Det skjedde på den tiden at Avimelekh og Pikhål, øverstkommanderende for hæren hans, talte til Avraham og sa: «Elåhim er med deg i alt det du gjør. ²³ Så sverg for meg nå ved Elåhim at du ikke vil opptre falskt overfor meg, mitt avkom eller min etterslekt. Men

etter den vennlighet jeg har vist deg, skal du gjøre mot meg og mot landet der du har bodd.»²⁴ Avraham sa: «Jeg skal sverge på det.»

²⁵ Men Avraham klaget til Avimelekh på grunn av en brønn som Avimelekhs tjenere hadde tilrøvet seg.²⁶ Avimelekh sa: «Jeg vet ikke hvem som har gjort dette. Du har ikke fortalt meg det, og jeg har heller ikke hørt om det før i dag.»²⁷ Så tok Avraham småfe og storfe og ga det til Avimelekh, og de to sluttet en pakt.²⁸ Avraham satte til side syv sauelam fra flokken.²⁹ Da spurte Avimelekh Avraham: «Hvorfor har du satt disse syv sauelammene til side her for seg selv?»³⁰ Han sa: «Du skal ta imot disse syv sauelammene fra min hånd til vitne om at jeg har gravd denne brønnen.»³¹ Derfor kalte han dette stedet Be'er-Sheva, fordi de to avla ed der.³² På den måten sluttet de en pakt i Be'er-Sheva. Så brøt Avimelekh opp sammen med Pikhål, øverstkommanderende for hæren hans, og de vendte tilbake til Filisterlandet.³³ Avraham plantet et tamarisktre i Be'er-Sheva, og der påkalte han YHVHs, Den Evige Elåhims navn.³⁴ Avraham ble boende i Filisterlandet i mange dager.

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹ Etter dette skjedde det at Elåhim satte Avraham på prøve, og Han sa til ham: «Avraham!» Han svarte: «Her er jeg.»² Da sa Han: «Ta nå din sønn, din enbårne sønn Jitzchak, som du elsker, og dra til Mårialandet. Der skal du bære ham fram som brennoffer på et av fjellene Jeg skal si deg.»

³ Om morgenen sto Avraham tidlig opp og salte eselet sitt. Han tok med seg to av sine unge menn og sin sønn Jitzchak. Så kløvde han veden til brennofferet, brøt opp og dro mot stedet Elåhim hadde sagt ham.⁴ På den tredje dagen da Avraham løftet blikket, fikk han se stedet langt borte.⁵ Avraham sa til sine unge tjenere: «Bli dere her med eselet! Gutten og jeg vil gå dit bort for å tilbe, og så kommer vi tilbake til dere.»⁶ Så tok Avraham veden til brennofferet og la den på sin sønn Jitzchak. Han tok ilden og kniven i hånden, og så gikk de to sammen.

⁷ Men Jitzchak talte til sin far Avraham og sa: «Min far!» Han svarte: «Her er jeg, min sønn.» Så sa han: «Se, ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet?»⁸ Avraham sa: «Min sønn, Elåhim vil selv utse for seg lammet til brennofferet.» Så gikk de to sammen.

⁹ Så kom de til stedet som Elåhim hadde sagt til ham. Der bygde Avraham et alter og la veden på plass. Så bandt han sin sønn Jitzchak og la ham på alteret, oppå veden.¹⁰ Avraham rakte ut hånden og tok kniven for å ofre sin sønn.

¹¹ Men YHVHs Engel ropte til ham fra Himmelen og sa: «Avraham! Avraham!» Og han svarte: «Her er jeg.»¹² Han sa: «Legg ikke hånd på gutten eller gjør ham noe. For nå vet Jeg

at du frykter Elåhim, siden du ikke sparte din sønn, din enbårne, fra Meg.»¹³ Da løftet Avraham blikket og så, og se, bak ham var det en vær som satt fast i krattet med hornene. Så gikk Avraham bort og tok væren, og han ofret den som brennoffer i stedet for sin sønn.¹⁴ Avraham kalte dette stedet YHVH forsørger. Som det blir sagt til denne dag: «På fjellet 'YHVH blir sett'.»

¹⁵ Da ropte YHVHs Engel til Avraham fra Himmelen for andre gang,¹⁶ og sa: «Ved Meg selv har Jeg sverget, sier YHVH, fordi du har gjort dette og ikke sparte din egen sønn, din enbårne,¹⁷ skal Jeg rikelig velsigne deg og gjøre din slekt tallrik som stjernene på himmelen og sanden på havets strand. Og din slekt skal innta portene til sine fiender.¹⁸ I din slekt skal alle folkeslag på jorden velsignes, fordi du var lydlig mot Min røst.»

¹⁹ Så vendte Avraham tilbake til de unge mennene sine, og de brøt opp og dro sammen til Be'er-Sheva. Avraham bodde i Be'er-Sheva.

Maftir²⁰ Etter dette skjedde det at det ble fortalt til Avraham: «Se, Milka har også født din bror Nachår barn: ²¹ hans førstefødte Otz, hans bror Boz og Kemoel, Arams far, ²² Kesed, Chazå, Pildasj, Jidlaf og Betoel.»²³ Betoel ble far til Rivka. Disse åtte fødte Milka til Nachår, Avrahams bror. ²⁴ Hans medhustru, som het Reoma, fødte også Tevah, Gacham, Tachasj og Ma'aka.

[Til toppen](#)

Andre kongebok kapittel 4

¹ En kvinne som var kone til en av profetdisiplene, ropte til Elishah og sa: «Din tjener, min mann, er død, og du vet at din tjener fryktet YHVH. Nå kommer pengeutlåneren for å ta mine to sønner som sine slaver.»² Da sa Elishah til henne: «Hva skal jeg gjøre for deg? Si meg, hva har du i huset?» Hun sa: «Din tjenerinne har ikke annet enn en krukke med olje i huset.»³ Da sa han: «Gå og lån kar fra hele nabolaget, fra alle naboene dine, tomme kar. Du må bare ikke samle for få.»⁴ Når du har kommet inn, skal du stenge døren etter deg og dine sønner. Så skal du helle den i alle disse karene, og sett de fulle karene til side etter hvert!»⁵ Så gikk hun fra ham og stengte døren etter seg og sine sønner, de som hentet karene til henne. Og hun helte den opp.⁶ Da karene var fylt, skjedde det at hun sa til sin sønn: «Gi meg enda et kar!» Han svarte henne: «Det er ikke flere kar.» Da stanset oljen å renne.⁷ Så kom hun og fortalte dette til denne Elåhims mann. Han sa: «Gå og selg oljen, og betal gjelden din, og du og dine sønner skal leve av overfloden.»

⁸ En dag skjedde det at Elishah dro til Shonem. Der var det en velstående kvinne, og hun overtalte ham til å spise litt brød. Det ble slik når han senere dro forbi, at han kom innom der for å spise brød.⁹ Hun sa til sin ektemann: «Se nå, jeg vet at han er en hellig Elåhims mann, han som stadig kommer innom oss.»¹⁰ La oss lage et lite rom ovenpå på muren. La

oss sette inn en seng til ham der, og et bord, en stol og en lampeholder. Da skal det være slik at hver gang han kommer til oss, kan han ta inn der.»

¹¹ En dag skjedde det at han kom dit, og han tok inn i rommet ovenpå og la seg der. ¹² Så sa han til Geichazi, tjeneren sin: «Rop på denne shonamittkvinnen!» Da han hadde ropt på henne, kom hun og stilte seg foran ham. ¹³ Han sa til ham: «Si nå til henne: Se, du har gjort deg umak for oss med all din omsorg. Hva kan jeg gjøre for deg? Vil du jeg skal tale til kongen på dine vegne eller til øverstkommanderende for hæren?» Hun svarte: «Jeg bor jo blant mitt eget folk.» ¹⁴ Så sa han: «Hva er det da som kan gjøres for henne?» Geichazi svarte: «Hun har sannelig ingen sønn, og hennes mann er gammel.» ¹⁵ Da sa han: «Kall på henne!» Da han hadde ropt på henne, kom hun og stilte seg i døråpningen. ¹⁶ Så sa han: «På denne tiden neste år skal du omfavne en sønn.» Hun sa: «Nei, min herre, du Elåhims mann, du må ikke lyve for din tjenerinne!» ¹⁷ Men kvinnen ble med barn, og hun fødte en sønn da den fastsatte tiden var kommet, den Elishah hadde sagt til henne.

¹⁸ Barnet vokste opp. En dag skjedde det at han gikk ut til sin far og til høstarbeiderne.

¹⁹ Han sa til sin far: «Hodet mitt! Hodet mitt!» Da sa han til den unge tjeneren: «Bær ham til hans mor!» ²⁰ Han tok ham med til hans mor, og han satt på knærne hennes til midt på dagen, men da døde han. ²¹ Hun gikk opp og la ham på sengen til Elåhims mann, lukket igjen for ham og gikk ut. ²² Så kalte hun på sin mann og sa: «Jeg ber deg, send en av de unge mennene og en av eselhoppene, så jeg kan skynde meg til den Elåhims mann og komme tilbake igjen.» ²³ Så sa han: «Hvorfor skal du dra til ham i dag? Det er jo verken nymåne eller sabbat.» Men hun hilste bare: «Fred!» ²⁴ Så salte hun på eselhoppen og sa til den unge tjeneren sin: «Driv eselet framover! Du må ikke stanse meg mens jeg rir uten at jeg sier fra om det.»

²⁵ Så dro hun av sted og nådde fram til Elåhims mann på Karmelfjellet. Da Elåhims mann så henne langt borte, skjedde det at han sa til sin tjener Geichazi: «Se, denne shonamittkvinnen!» ²⁶ Løp bort og møt henne, og si til henne: Har du fred? Har din mann fred? Har gutten fred?» Hun svarte bare: «Fred.» ²⁷ Men da hun kom fram til Elåhims mann på høyden, omfavnet hun føttene hans, og Geichazi kom da bort for å få henne bort. Men Elåhims mann sa: «La henne være! For hennes sjel er dypt bedrøvet, og YHVH har skjult det for meg og har ikke sagt noe til meg.» ²⁸ Så sa hun: «Ba jeg min herre om en sønn? Sa jeg ikke: Du må ikke narre meg?» ²⁹ Da sa han til Geichazi: «Bind opp om deg, ta staven min i hånden og gå av sted! Hvis du møter noen mann, skal du ikke hilse på ham. Hvis en mann hilser på deg, skal du ikke svare ham. Men du skal gå og legge staven min på ansiktet til gutten.» ³⁰ Moren til gutten sa: «Så sant YHVH lever, og så sant din sjel lever, vil jeg ikke forlate deg.» Da sto han opp og fulgte med henne. ³¹ Geichazi dro i forveien for dem. Han la staven på ansiktet til gutten, men det kom ingen lyd eller noe tegn på at han oppfattet noe. Derfor dro han tilbake for å møte ham, og han talte til ham og sa: «Gutten er ikke våken.»

³² Elishah kom så inn i huset, og se, gutten lå død og utstrakt på sengen hans. ³³ Så gikk han inn, lukket døren etter dem og ba til YHVH. ³⁴ Han steg opp og la seg over gutten. Han la munnen sin mot munnen hans, øynene sine mot øynene hans, og hendene sine mot hendene hans. Han strakte seg ut over gutten, og guttens kropp ble varm. ³⁵ Så kom han ned og gikk fram og tilbake i huset. Og han gikk opp og strakte seg ut over ham. Da nøs gutten syv ganger, og gutten åpnet øynene. ³⁶ Han kalte Geichazi til seg og sa: «Rop på denne shonamittkvinnen!» Så ropte han på henne. Da hun kom inn til ham, sa han: «Ta sønnen din!» ³⁷ Så gikk hun inn, falt ned ved føttene hans og bøyd seg til jorden. Så tok hun sin sønn og gikk ut.

[Til toppen](#)

Lukas Kapittel 1

²⁶ Men i den sjette måned ble engelen Gavri'el sendt av Elåhim til en by i Galil som het Nasaret, ²⁷ til en jomfru som var forlovet med en mann som het Jåsef, av Davids hus. Jomfruens navn var Miriam. ²⁸ Og etter at engelen var kommet inn, sa han til henne: «Fryd deg, du som har fått så stor en nåde, YHVH er med deg. Velsignet er du blant kvinner!» ²⁹ Men da hun så ham, ble hun forferdet over hans ord, og hun grunnet på hva slags hilsen dette var. ³⁰ Da sa engelen til henne: «Frykt ikke, Miriam, for du har funnet nåde hos Elåhim. ³¹ Og se, du skal bli med barn og føde en Sønn, og du skal gi Ham navnet Jeshoa. ³² Han skal være stor, og Han skal kalles haEljåns Sønn. Og Adånaj YHVH skal gi Ham Hans far Davids trone. ³³ Og Han skal herske over Ja'akåvs hus for evig, og Hans rike skal ikke ha noen avslutning.» ³⁴ Da sa Miriam til engelen: «Hvordan kan dette gå til, da jeg ikke har levd med noen mann?» ³⁵ Engelen svarte og sa til henne: «Roach haKådesh skal komme over deg, og kraften fra haEljån skal overskygge deg. Derfor skal også Det Hellige som blir født av deg, kalles Elåhims Sønn. ³⁶ Og se, din slektning Elisheva har også unnfanget en sønn i sin høye alder. Og hun som ble kalt ufruktbar, er nå i den sjette måned. ³⁷ For ingenting er umulig for Elåhim.» ³⁸ Da sa Miriam: «Se, jeg er YHVHs tjenestekvinne! La det skje meg etter Ditt ord.» Og engelen forlot henne.

[Til toppen](#)

Lukas kapittel 17

²⁶ Slik det var i Nåachs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager: ²⁷ De spiste, de drakk, de tok til ekte, og de ble gitt til ekte, helt til den dagen da Nåach gikk inn i arken og vannflommen kom og ødela dem alle. ²⁸ På samme måten var det også i Låts dager: De spiste, de drakk, de kjøpte, de solgte, de plantet, de bygde. ²⁹ Men den dagen da Låt gikk ut av Sedåm, lot YHVH det regne ild og svovel fra himmelen ^{1.Mos 19:24} og ødela dem alle. ³⁰ Slik skal det også være den dagen Menneskesønnen blir åpenbart. ³¹ På den dagen må ikke den

som er på hustaket og som har eiendelene sine i huset, komme ned for å ta dem med bort. På samme måten er det også med den som er ute på marken. Han må ikke vende tilbake.

³² Husk Låts kone! ³³ Den som forsøker å berge sitt liv, skal miste det. Og den som mister sitt liv, skal berge det. ³⁴ Jeg sier dere: Den natten skal det være to i én seng. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁵ To skal male på kvernen sammen. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁶ To skal være ute på marken. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake.»

³⁷ De svarte og sa til Ham: «Hvor, Herre?» Så sa Han til dem: «Der hvor åtselet er, der skal gribbene samles Esek. 39:17-18; Jes. 34:3, 15; Hab. 1:8; Jer. 12:9; Mat. 24:28; Åp. 19:17, 21 .»

[Til toppen](#)

Lukas kapittel 24

³⁶ Mens de fortalte om alt dette, sto Jeshoa selv midt iblant dem og sa til dem: «Fred være med dere!» ³⁷ Men de ble forskrekket og fylt av frykt, og trodde at de så en ånd. ³⁸ Han sa til dem: «Hvorfor er dere forvirret? Og hvorfor oppstår tvilende tanker i deres hjerte? ³⁹ Se hendene og føttene Mine, at det er Jeg. Ta på Meg og se, for en ånd har ikke kjøtt og bein, slik dere ser at Jeg har.» ⁴⁰ Da Han hadde sagt dette, viste Han dem hendene og føttene sine. ⁴¹ Men da de fortsatt ikke kunne tro på grunn av glede og undring, sa Han til dem: «Har dere noe mat her?» ⁴² Så ga de Ham et stykke av en stekt fisk og noe av en honningkake. ⁴³ Han tok det og spiste det rett foran dem.

⁴⁴ Så sa Han til dem: «Dette er de ord som Jeg talte til dere da Jeg fremdeles var sammen med dere, at alt det skal oppfylles som er skrevet om Meg i b'Tårat Måshe (Tårat Måshe) og Profetene og Salmene.» ⁴⁵ Og Han åpnet deres forstand så de kunne forstå Skriftene. ⁴⁶ Så sa Han til dem: «Slik står det skrevet, og derfor var det nødvendig at Mashijach måtte lide og oppstå fra de døde den tredje dag, ⁴⁷ og at omvendelse og syndenes tilgivelse skulle forkynnes i Hans navn for alle folkeslag. Dere skal begynne i Jeroshalajim. ⁴⁸ Dere er vitner om alt dette. ⁴⁹ Se, Jeg sender Min Fars Løfte over dere. Men vent i byen Jeroshalajim til dere blir ikledd kraft fra det høye.»

⁵⁰ Han førte dem ut like til Beit-Anjah, og Han løftet hendene sine og velsignet dem. ⁵¹ Mens Han velsignet dem, skjedde det at Han ble skilt fra dem og løftet opp til Himmelen. ⁵² De falt ned og tilba Ham og vendte så tilbake til Jeroshalajim med stor glede. ⁵³ De var stadig i templet og priste og lovet Elåhim. Amen.

[Til toppen](#)

Romerne kapittel 9

⁶ Men det er ikke så å forstå at Elåhims Ord har falt bort.

For det er ikke alle som stammer fra Israel, som er Israel, ⁷ og de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Avrahams etterkommere ^{2.Krøn. 20:7; Salm 105:7}. Men: I Jitzchak skal din slekt bli kalt ^{1.Mos. 21:12}. ⁸ Det vil si, ikke de som er barn etter kjøttet, er Elåhims barn, men løftets barn blir regnet til slekten. ⁹ For dette er løftets ord: På denne tiden skal Jeg komme, og da skal Sara ha en sønn ^{1.Mos. 18:14}.

[Til toppen](#)

Galaterne kapittel 4

²¹ Si meg, dere som vil være under Tårahen, hører dere ikke Tårahen? ²² For det står skrevet at Avraham hadde to sønner: den ene var av slavekvinnen, den andre var av den frie kvinnen. ²³ Men han som ble født av slavekvinnen, kom etter naturens lov, og han som var av den frie kvinnen, ble født ved løftet. ²⁴ Og alt dette har en billedlig betydning. For disse to kvinnene er de to paktene, den ene fra Sinaifjellet, som føder til slaveri, og det er Hagar – ²⁵ for denne Hagar er Sinaifjellet i Arabia og svarer til det Jeroshalajim som er nå, og som er i slaveri med sine barn. ²⁶ Men det Jeroshalajim som er der oppe, er fritt, hun som er mor for oss alle. ²⁷ For skriftene sier: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige har mange flere barn enn hun som er gift ^{Jeshajaho 54:1}.

²⁸ Nå er vi, søsken, løftets barn slik Jitzchak var. ²⁹ Men på samme måte som han som ble født etter naturens lov, den gangen forfulgte ham som ble født etter Ånden, slik er det nå også. ³⁰ Men hva sier Skriften? Driv ut slavekvinnen og hennes sønn, for slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn. ³¹ Altså, søsken, er ikke vi barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen ^{1.Mos. 21:10}.

[Til toppen](#)

Hebreerne kapittel 6

¹³ For da Elåhim ga løftet til Avraham, sverget Han ved seg selv, siden Han ikke hadde noen større å sverge ved ^{1.Mos. 22:16}. ¹⁴ Og Han sa: «Sannelig, Jeg vil rikelig velsigne deg og rikelig mangfoldiggjøre deg ^{1.Mos. 22:16-17}.» ¹⁵ Og så, etter at han tålmodig hadde holdt ut, oppnådde han det som var sagt i løftet. ¹⁶ For mennesker sverger ved en som er større, og for dem er den bekreftende eden en slutt på all innvending. ¹⁷ Siden Elåhim var enda mer fast bestemt på å bevise for løftets arvinger hvor uforanderlig Hans plan er, gikk Han imellom og stadfestet det med en ed, ¹⁸ for at vi ved to uforanderlige ting, som bekrefter at det er umulig for Elåhim å lyve, kunne ha en sterk trøst, vi som har søkt tilflukt ved å gripe det håpet som er satt foran oss. ¹⁹ Dette håpet har vi som et anker for sjelen, sikkert og fast, som når inn til Det indre innenfor forhenget, ²⁰ dit Jeshoa gikk som en forløper for oss, og Han er blitt Øversteprest til evig tid etter Mal'ki-Tsedeks ordning ^{Salm. 110:4}.

[Til toppen](#)

Hebreerne kapittel 11

¹³ Alle disse døde i tro, uten å ha fått det som løftene talte om. Men de hadde sett det langt borte og stolte på det. De hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden ^{1.Krøn. 29:15}. ¹⁴ For de som taler slik, gir dermed åpent til kjenne at de søker et fedreland. ¹⁵ Og hvis det var det landet de var kommet ut fra, de hadde hatt i tanke, ville de hatt mulighet til å vende tilbake. ¹⁶ Men nå lengter de etter et bedre, det vil si det himmelske. Derfor skammer ikke Elåhim seg over å bli kalt deres Elåhim, for Han har gjort byen i stand for dem.

¹⁷ Ved tro bar Avraham fram Jitzchak da han ble satt på prøve. Og han som hadde fått løftene, ofret sin enbårne ^{1.Mos. 22}. ¹⁸ Om ham ble det sagt: «I Jitzchak skal din slekt kalles ^{1.Mos. 21:12}.» ¹⁹ For han regnet med at Elåhim også var mektig til å reise ham opp fra de døde. Det var også derfra han fikk ham tilbake som i en lignelse.

[Til toppen](#)

Jakob Ja'akåv kapittel 2

¹⁴ Hva gagnar det, mine søsken, om noen sier at han har tro, men ikke har gjerninger? Kan troen frelse ham? ¹⁵ Hvis en bror eller en søster er naken og mangler sin daglige føde, ¹⁶ og en av dere sier til dem: «Gå i fred, varm dere og mett dere,» men dere ikke gir dem til kroppens behov, hvilken nytte blir det da? ¹⁷ Slik er det også med troen. Hvis den ikke har gjerninger, er den død i seg selv.

¹⁸ Men noen vil si: «Du har tro, og jeg har gjerninger.» Vis meg din tro uten dine gjerninger, og så vil jeg vise deg min tro ut fra mine gjerninger. ¹⁹ Du tror at Elåhim er Én ^{5.Mos. 6:4}. Du tror rett. Også demonene tror – og skjelver!

²⁰ Men vil du vite, du tankeløse menneske, at troen uten gjerninger er død? ²¹ Ble ikke vår far Avraham rettfærdiggjort av gjerninger da han ofret sin sønn Jitzchak på alteret? ^{1.Mos. 22}

²² Ser du at troen virket sammen med gjerningene hans, og at troen ble gjort fullkommen ut fra gjerningene? ²³ Og Skriften ble oppfylt, som sier: Avraham trodde Elåhim, og det ble regnet ham til rettfærdighet ^{1.Mos. 15:6}. Og han ble kalt Elåhims venn. ²⁴ Dere ser da at et menneske blir rettfærdiggjort av gjerninger, og ikke bare av tro.

[Til toppen](#)

Andre Kefa (Peter)

⁴ For så sant Elåhim ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned i avgrunnen og overga dem til mørkets lenker, for at de skulle være i forvaring til dommen ^{J'hodah 1:6}, ⁵ og så

sant Han ikke sparte den gamle verden, men bevarte Nåach, én av åtte mennesker, rettferdighetens forkynner, og lot vannflommen komme over de ugudeliges verden^{1.Mos 6-9},⁶ og så sant Han gjorde byene Sedåm og Amårah til aske og dømte dem til ødeleggelse og gjorde dem til eksempel for dem som senere kom til å leve ugudelig^{J'hodah 1:7},⁷ og så sant Han utfridde den rettferdige Låt^{1.Mos. 19:16, 29}, som ble plaget under de ugudelig ugudeliges tøylesløse oppførsel –⁸ for denne rettferdige som bodde blant dem, ble plaget dag etter dag i sin rettferdige sjel ved å se og høre de lovløse gjerninger –⁹ like så sant vet YHWH hvordan Han skal utfri de gudfryktige fra fristelser og holde de urettferdige under straff i forvaring til dommens dag,¹⁰ og aller mest dem som vandrer etter kjøttets urene lyst, og som forakter myndighet.

De er overmodige og egenrådige. De er ikke redde for å spotte de høye makter,¹¹ mens engler, som er større i styrke og makt, ikke kommer med noen spottende anklage mot dem overfor YHWH.

[Til toppen](#)